

Životopis

Pan Vladimír Harastej se narodil 19. 12. 1949 v Loučné v okrese Jeseník jako druhý syn z šesti dětí Češky a Rusína. Otec byl voják, který prošel Duklou, kde přišel o nohu. Při následné léčbě v nemocnici v Praze se seznámil se svou budoucí ženou, která zde působila jako ošetřovatelka ve výkonu služby. Za statečnost byl otec oceněn Československým válečným křížem a Československou medailí za chrabrost. Ty však vrátil po událostech roku 1968.

Pan Harastej absolvoval základní školu v Loučné, kde se nevyhnul pár průšvihům. S úsměvem vzpomíná na lekci, kterou mu udělil pan učitel, když rozbil okno. To musel na svých zádech nést zhruba pět kilometrů až do druhé vesnice. Do jeho dětství se zcela nepochybně zapsala i poválečná doba. Zkušenost rodičů z 2. světové války byla znát na výchově všech dětí. Malý Vladimír a jeho sourozenci byli vedeni k práci a úctě k rodině. Jídlo, které se dostalo na stůl, se nevyhodilo. Jako rodina drželi vždy pospolu.

Na vesnici, kde prožil pan Harastej mládí, vedli bohatý společenský život. Pořádali různá utkání ve volejbale, fotbale nebo v šachu. Tajně doma poslouchali Svobodnou Evropu. Jak bylo pro dobu typické, jako školák se účastnil i povinných pracovních brigád.

Po absolvování základní školy se rozhodl vyučit zedníkem v Šumperku pod patronací OSP¹. Na církevní mládežnické sešlosti v Úsově se seznámil se svou budoucí manželkou. Před svatbou však musel v roce 1969 nastoupit na vojnu. Základní vojenskou službu plnil v Zábřehu na Moravě, kde sloužil jako strážní služba. Po vojně se vrátil do Šumperka, zde pracoval jako vedoucí provozu. S manželkou se oženil v roce 1972, postupně se jim narodily tři děti a jedno, dívku, si osvojili. S příslibem lepší práce a zisku bytu se mladí manželé přestěhovali do Zábřeha na Moravě. Pan Harastej získal vedoucí pozici, v níž setrval až do revoluce 1989. Později se přestěhovali do Mohelnice, kde se jim narodilo první dítě. Věděli však, že v bytu nechtějí zůstat napořád, a proto se rozhodli postavit si dům v Křemačově, do kterého se v roce 1980 přestěhovali.

Při stavbě domu se jim narodilo druhé dítě, ale jejich plány překazila nehoda se sovětským nákladákem, kvůli které byl na dva roky pan Harastej neschopen práce. Nakonec však stavbu domu dovršil. Těsně před revolucí se rozhodl pan Harastej začít podnikat, patřil k prvním v okolí, kteří získali živnostenský list v Třeštině, i to se neobešlo bez komplikací na místním výboru, na které teď vzpomíná s úsměvem.

Revoluce pro něj znamenala splnění snu, založení vlastního podnikání v oboru kominiectví, kterému se věnuje dodnes. Ačkoli je už v důchodu, stále žije svojí prací, která je jeho koníčkem. Nejvíce v životě je pro něj jeho rodina.

¹ Okresní stavební podnik